

една мома, руса Драгана. *Пс.* 15, 368. Загалихъ майцю: Залюбихъ, Ду едноа руса дѣвојка. *Ч.* 323. Руси казаці. *Д.* 19, 95. Очи руси и ясни, като зора. *З.* 66. Испрегна руси биволи Та фирѣгна Угра невястѣ. *Ч.* 308.

Рѹхо, Ру(в)о Пирд. с. с. 1) платѣ: Облече ся (Рада) въ турско рухо—се червено. *М.* 72. И си отвори (Яна) отъ снаха ковчегъ, И си изваде снахино руво. *ѿб.* 156. Да бѣфъ брала бѣло руво, Ке бѣфъ дѣбѣ изоблекла. *ѿб.* 5. 2) лоскутокъ, обрѣзокъ (отъ кройки): Рѹхо дрѣха (въ *Доспадѣ* кѣсче отъ дрѣха: Като кройха, остѣнаха много рѹха). *Пс.* 8, 89.

Рѹтж се *м. св.* обрушаюсъ: Зговоръ чинѣха црква да градетъ,—света Маріа, Дено го градетъ, вечеръ се рѣти. *В.* 11.

Рѹчамъ *м. дл.* 1) ѣмъ. 2) обѣдаю: Дѹня ке ме на ручокъ ручѣти И нѣранѣа вѣчер вечерѣти. *Д.* 38, 15—16. Да ручаетъ и да вечераетъ безъ свѣкѣ, безъ бѣла борина, Отъ софрата, видело да иматъ. *М.* 84. Пелин било нашего ручѣнѣе, Отрѣв било нашего пѣнѣе. *Пс.* 12, 107.

Рѹчекъ, Ручокъ (*соеб.*) с. м. обѣдъ: Турци си седнае ручекъ да ручаетъ. *М.* 75. Пладнина дойде, ручекъ не дойде; Позаспала ми ратѣнца-та—съ ратѣстого. *М.* 645. Кога ойдофъ во зелена гора, кога ойдофъ ручекъ да му носамъ. *М.* 57. Сѣнце угрѣа рано на утрина Отъ утрина до ручѣга дойде, Тога угрѣа ѣсна месечина. *М.* 59. Дѹня ке ме на ручокъ ручѣти И нѣранѣа вѣчер вечерѣти. *Д.* 38, 15—16.

Ручѣ *м. дл.* теку съ пѣною (*Ц.*): Рѣмѣята ся разцѣни, и морето ручи силно въ нея. *Р. А.* 9.

Рущѣтъ* (*rechvet, richvet et ruchvet a. Present par lequel le juge ou le magistrat se laisse corrompre*). с. м. взятка: Бакшишитѣ, рущѣтитѣ, пешкѣшлицитѣ и много други подобни потулватъ всичко. *Пс.* 9—10. **Рущѣтѣя** с. м. **Рущѣтѣликъ** с. м. взяточникъ,—чество.

Рѹшнѣ са *м. св.* **Рѹшкамъ са** *м. дл.* толкнусъ, толкаюсъ: Както и нѣе кога врьвимъ полегка или брьзо рущкамы ся о камыкъ или о друго пѣщо; ако трѣчимъ брьзо уѣщамы удара много по-силно отъ колкото кога ходимъ полегка. *Л. Д.* 1871 р. 93. Тыя клѣба (звѣздыты) все ся врьвятъ и лѣтѣятъ както имъ е заповѣдано безъ да ся рущнатъ едно о друго и безъ да ся прѣчатъ едно на друго. *ѿб.* 72 р. 99. Подымусъ (о стремительномъ движеніи): Рущнала се чюма Руманлія На-день бѣе двесте и дваесе, На-нощъ бѣе триста и триесе. *Ч.* 340.

Рѣбелъ с. м. зазубрина на ножѣ, деревѣ: Присмеа са рѣбелъ на щрѣбелъ.—Сѣ посмеа ѣрболъ на щѣрболъ. *М. р.* 530 (*поса*).

Рѣбѣ са *м. дл.* покрываюсъ рябью: Телемакъ често обрѣщаше очы кѣмъ морето, което начена да са рѣби (*à être agitée*). *Т.* 395.